

když se domáhá zrušení smlouvy. Nutno proto míti za to, že postoupený dlužník může i po oznámení postupu vůči postupiteli po včasném a řádném oznámení vad uplatnit nároky ze správy pro vady, které mu vznikly proti postupiteli před postupem. Dojde-li však mezi postupitelem a postoupeným dlužníkem k mimosoudnímu vyřízení dotčených námitek a důsledkem toho k snížení tržové ceny nebo k úplnému zrušení smlouvy, může postoupený dlužník namítati snížení nebo úplný zánik postoupené pohledávky i vůči postupníkovi jen tenkrát, jestliže s takovýmto vyřízením souhlasil i postupník nebo dokáže-li se ve sporu vůči postupníkovi přípustnost a odůvodněnost námitek a nároků, jež vůči postupiteli uplatnil a které byly vyřízeny snížením tržové ceny nebo mylným zrušením smlouvy. Dokáže-li se, že tu byly zákonné předpoklady pro uplatnění nároků ze správy nebo pro dodání jiné věci (aliud) a že bylo snížení ceny nebo úplné zrušení smlouvy odůvodněno, musí postupník strpěti úpravu takových námitek a nároků, k níž došlo mezi postupitelem a postoupeným dlužníkem, třebaže k onomu uplatnění nároků a k jejich vyřízení došlo teprve po oznámení postupu.

Žalovaný namítal, že vrátil postupitelce, firmě E., zboží, jež nebylo jeho a nevyhovovalo objednavce, že postupitelka jeho námítky uznala a že mu dne 19. října 1935 za vrácené zboží připsala částku 1.335 Kč k dobru. Žalobce tomu odporoval mimo jiné i proto, že žalovaný nebyl oprávněn, aby po oznámeném postupu vrátil zboží postupiteli. Bylo tudíž povinností soudu, aby vhodným způsobem působil k tomu, aby byly učiněny skutkové údaje, jež jsou rozhodující pro posouzení, zda se vrácení zboží stalo podle toho, co bylo uvedeno, důvodně, poněvadž šlo buď o vadnost zboží, odůvodňující zrušení smlouvy, nebo o jiné zboží, než bylo objednáno (aliud), aby o nich byly nabídnuty důkazy, a aby z nich zjistil rozhodující skutkové okolnosti. Ježto se tak nestalo, je řízení kusé a bylo tudíž rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 17184.

Předpis § 1001, první věty, obč. zák., že dlužní úpis jest plným důkazem o zápůjčce a jejích modalitách, pozbyl pro oblast procesního práva významu zavedením civilního řádu soudního (zákonem č. 113/1895 ř. z.).

Průvodnost dlužního úpisu, nemá-li povahu veřejné listiny, jest posuzovati podle § 294 c. ř. s.; je-li vnitřní pravdivost dlužního úpisu popřena, musí býti zkonmána jinými prostředky.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1939, Rv II 547/38.)

Ve sporu, v němž se žalobkyně domáhala na žalované zaplacení 31.000 K s přísl. z důvodu zápůjčky, namítla žalovaná, že podle dlužního úpisu nebyla zápůjčitelkou žalobkyně, nýbrž její otec Josef T. Nižší soudy uznaly podle žaloby; odvolací soud uvedl k otázce

v právní větě vytčené, v d ů v o d e c h: Dlužní úpisy, kterých se žalovaná dovolává, nejsou konstitutivním důkazem o tom, kdo zápůjčku poskytl, nýbrž jen dokladem o zápůjčce, jehož znění nevyklučuje, že zápůjčka — reální smlouva — byla skutečně poskytnuta a ujednána mezi jinými osobami, než které jsou v úpisu uvedeny. By-li tudíž uveden jako zapůjčitel peněz žalobkynin otec Josef T., nevyklučuje to možnost a důkaz o tom, že vpravdě zapůjčila peníze žalobkyně sama.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Předpis § 1001 obč. zák., jehož se dovolává žalovaná a který v první větě ustanovuje, že dlužní úpis, který má náležitosti tam uvedené, jest plným důkazem o zápůjčce a jich modalitách, pozbyl pro oblast procesního práva svého původního významu zavedením civilního řádu soudního (zákonem ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z.), který opustiv t. zv. zákonnou teorii průvodní dřívějšího obecného řádu soudního (josefínského) dal v §§ 272 a 488 průchod zásadě volného hodnocení důkazů. Průvodnost dlužního úpisu, který nemá povahu veřejné listiny (§§ 292 až 293 c. c. s.), jest tudíž nyní posuzovati jako u každé jiné soukromé listiny podle § 294 c. ř. s.; podle právě uvedeného ustanovení podávají tyto listiny, jsou-li podepsány vydateli, úplný důkaz o tom, že pocházejí od vydatelce, avšak vnitřní pravdivost projevu, je-li ve sporu popřena, musí býti zkoumána jinými prostředky a může býti jimi po případě i vyvrácena.

I když proto v souzené věci jest v dlužním úpisu ze dne 1. července 1931 uveden a podepsán jako věřitel Josef T., nevádí to, aby nižší soudy, zhodnotivše výsledky všech provedených důkazů, dospěly k přesvědčení, že skutečnou věřitelkou je žalobkyně.

Čís. 17185.

Pojem motorového vozidla (zák. č. 81/1935 Sb. z. a n.).

O provoz motorového vozidla jde i tehdy, když sice ani nepracuje zdroj jeho motorické síly, ani nijak se vozidlo nepohybuje, ale ze všech okolností jeho stavu, v jakém je právě vozidlo na místech vytčených v § 45, odst. 1, uved. zák., je zřejmé, že je vozidlo přímo buď již připraveno, anebo připravováno k tomu, aby bylo uvedeno do výkonu své činnosti (funkce) jakožto motorové vozidlo ve smyslu § 1 uved. zák., anebo že byvši ve výkonu této své činnosti zařaděno jako samostatné motorové vozidlo do dopravního provozu na místech uvedených v § 45, odst. 1, uved. zák., tuto činnost na oněch místech ještě neskončilo, nýbrž zůstává takovou složkou v celkovém dopravním provozu na oněch místech jako motorové vozidlo, že na ně jako na motorové vozidlo musí míti ostatní uživatelé míst určených pro obecnou dopravu náležitý zřetel při pravidelném jejich užívání; v tomto provozu je dotud, dokud nebylo